

ESCOLA SINDICAL MELCHOR BOTELLA

Janire Tello Huertas, IES Eduardo Merello, Sagunt, Camp de Morvedre

JANIRE, LA XICA DEL CARTELL

RAMÓN TORRES

“Cuando te dejas fluir y la corriente te lleva justo al lugar perfecto, significa que el viento sopla a tu favor i debes aprovecharlo...

Muy contenta de que tantas empresas me hayan rechazado por ser mujer y mecánica, así he podido valorar mejor a aquellos que sí me han acogido y sí que me han valorado por mi trabajo y no por mi sexo”. Això deia Janire en finalitzar les pràctiques Erasmus, unes paraules que encarnen l'esperit dels joves que veuen Europa no com un exili sinó com una oportunitat. Per això l'Escola Sindical va triar Janire per a il·lustrar el cartell de les beques Erasmus d'enguany.

Janire Tello Huertas viu amb sa mare al Port de Sagunt i té 18 anys. No ha eixit mai del territori espanyol. En acabar l'ESO amb bones notes, intenta traure's el batxillerat. Però prompte se n'adona que no. Li agrada manipular, arreglar coses i la seua vitalitat s'acomoda malament amb el treball intel·lectual i preferix provar en la formació professional. I per què no fer-ho amb la

mecànica, que li agrada? Sí, això és de xics, diuen, però a sa casa no n'hi ha, i ella se les apanya molt bé arreglant tots els desperfectes i aparells de la família. Així que, a mecànica. Clar que alguns potser la miren malament, però la majoria no sols no se n'incomoda sinó que, de vegades amb paternalisme, l'acullen molt bé, “em mimen una mica”, diu ella. I això no li desagrada.

Un Erasmus italià

Un dia s'assabenta que s'ofereixen unes beques Erasmus amb un mes de pràctiques a l'estranger. A sa mare no li agrada massa viatjar, quan ixen de casa no solen anar massa lluny. Però a Janire sí que li agrada, vol viure noves experiències, ha decidit lluitar perquè la beca siga per a ella. Li tocarà competir amb els companys, però això no li fa por. Finalment, és seleccionada.

Janire i un company de l'institut Eduard Merelló de Sagunt completaran la llista de quinze persones que es trobaran a l'aeroport de Manises. Els responsables de l'Escola Sindical els ajuden a facturar l'equipatge, els donen les darreres instruccions i comença l'aventura,

car d'una aventura es tracta. Dos hores d'avió, mitja d'autobús carregats de maletes i bosses, un recorregut laberíntic per l'estació de Bolonya atestada de gent, procurant no perdre de vista a la resta de l'expedició, dos hores a bord d'un tren ple de persones que tornen del treball –sort que Andrea, el responsable italià, els ha reservat seients–, un darrer autobús a l'estació d'Ancona i, ja en el destí, una rampa de mig quilòmetre fins a arribar a l'alberg on s'allotjaran.

Janire guarda d'aquesta primera aventura, capaç de desencorajar a més d'un, un bon record perquè li ha permès conèixer noves persones i estrényer lligams amb la resta de companyes i companys amb què conviurà en una habitació àmplia (per a tres persones), un menjador amb unes precioses vistes sobre Ancona i la nevera i la cuina que haurà de compartir. Ho viu tot com una oportunitat, una forma d'adquirir experiència.

Després dels dies d'acomodació lingüística i cultural, quan li anuncien que no podrà fer les pràctiques en l'empresa d'aire condicionat prevista (és xica i sols hi ha una empresa de nàutica que està disposada a rebre-la), està animada. Sap que la branca que ha triat està molt masculinitzada, però ho viu com un repte, una ocasió de demostrar que és tan capaç com els companys de fer la feina. Està disposada a demostrar-ho.

De mecànica a nàutica

En arribar al taller de nàutica, hi ha xics italians de pràctiques que netegen vaixells i agranen el taller. El primer dia, ella també ho fa. Com que acaba d'arribar, ho accepta, però no està disposada a passar un mes amb un drap en la mà i una granera en l'altra.

En acabar jornada, li diu al cap del taller que no ha vingut a això i des de l'endemà la posen en contacte amb els motors nàutics. Poc després comenta la situació amb els companys i els empenta que també reclamen. Però, sorprenentment, li contesten que preferixen quedar-se netejant, una tasca de menor responsabilitat. Janire està molt més preparada que ells. Sabia que la preparació tècnica de l'alumnat espanyol era superior a la d'altres països, ho havia comprovat de primera mà. Així, quan un dia el cap del taller soldava, mentre uns altres estudiants guardaven una distància respectable, ella no va tindre por d'acostar-se i ajudar el soldador, amb l'ajuda amable de la resta de treballadors i la mirada sorpresa dels clients.

«Una feina per a xiques»

Va passar el temps i es va acabar el mes de pràctiques. De tant en tant sentia com algun proveïdor, client o visitant s'estranyava de veure-la bruta amb greix de motor: «no era feina per a xiques». El cap del taller sempre responia que tant de bo si una majoria de xics ho fera tant bé com ella. Mentre, a la residència, les amistats anaven refermant-se i es formaven grupets que s'ajuntaven a l'hora de menjar o d'eixir al poble, o a preparar alguna excursió per al cap de setmana. No eren unes relacions obligades per la proximitat d'origen sinó més en funció de les persones amb què estaves a gust. Gràcies a això Janire viu noves experiències vitals: coneix un altre país, uns costums, una llengua i unes persones que se n'ixen totalment del seu entorn habitual.

I quan arriba el final del mes els temors i els neguits inicials es tornen plors perquè s'acaba una experiència meravellosa que mai haguera viscut fora del seu institut, membre del consorci de la Melchor Botella.

«Aquesta experiència marca un abans i un després», afirma Janire, «ja no puc tindre mai més la mateixa mirada cap a la gent de fora, cap a altres costums, llengües, països. Només puc agrair haver-ho viscut».

Les conseqüències de l'estada a Itàlia de Janire van més enllà. Un taller de mecànica en el port d'Ancona sap que a València l'alumnat de Formació Professional està molt preparat. Una xica –potser tant bona mecànica o més que un home– els ha demostrat que és una bona professional. Janire té ganes de seguir estudiant i de viure noves experiències com aquesta.

“

Un dia Janire s'assabenta que s'ofereixen unes beques Erasmus amb un mes de pràctiques a l'estranger

La branca que ha triat està molt masculinitzada, però és una ocasió de demostrar que és tan capaç com els seus companys

Un taller de mecànica en el port d'Ancona (Itàlia) sap que a València l'alumnat d'FP està molt preparat